

РЕШЕНИЕ

№ 9747

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7305** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на Д. Ц. А., ЕГН [ЕГН], чрез адв. В. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 228з-483/19.05.2025 г. по чл.171, т. 2а, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от М. К. Д., на длъжност к.о. при 04 РУ - СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 180 дни“и са отнети СРМПС, както и два броя регистрационни табели СВ 4650 ХА.

В жалбата е посочено, че ЗППАМ не съответства на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че ЗППАМ е издадена при неизяснена фактическа обстановка, тъй като жалбоподателят е дал и кръвна проба, а резултатите от кръвната проба не са били изготвени, поради което липсват конкретни факти които да мотивират издаването на ПАМ.Сочи, че е била издадена и предходна ЗППАМ , която е била оттеглена от издателя.Счита оспорената ЗППАМ№ 228з-483/19.05.2025г. за нищожна и моли съда да се произнесе в този смисъл, алтернативно изцяло да отмени същата, като незаконосъобразна, ведно с произтичащите от това правни последици.Алтернативно намали размера на наложената ПАМ до минималния предвиден такъв.Претендира присъждането на сторените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. К..

Ответникът –не се явява и не се представлява. Не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 24.03.2025г. около 03:50 часа в [населено място], жалбоподателят управлявал собствения си лек автомобил“А.“ АЗ с ДК [рег.номер на МПС] , на [улица], след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство при извършена проверка Drug Test5000 STK, с идентичен номер ARMM – 0038 предназначен за едновременно качествено доказване за наличието на до 8 анализирани вещества от човешката слюнка на наркотични вещества или техни аналози в 03,52ч., проба 00441 отчела положителен резултат за употреба на „кокоин“.На водача бил издаден талон за медицинско изследване номер 292190 за ВМА- С..

За констатираното нарушение е съставен АУАН серия ГА № 3531954 на 24.03.2025г., връчен на нарушителя на същата дата и подписан от него.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ №228з-483/19.05.2025 г., оспорена в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията посочени от оспорващия.

Съдът намира, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган и в изискваната от закона форма.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДВП, принудителните административни мерки по чл. 171, ал.1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Оспорвания акт е издаден от полицейски орган към 04 РУ на СДВР, в това му качество и е налице необходимата компетентност, съгласно заповед № 513з -6400/2023 г. на Директора на СДВР, посочена и в заповедта.

В обжалваната заповед изрично е посочено, че същата се основава на обстоятелствата, подробно изложени в съдържанието на акта за установяване на административното нарушение и с оглед

наличието на всички реквизити предвидени в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, следва да се приеме, че е издадена в предвидената от закона форма.

Оспорената заповед безспорно съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване, но възражението, че е издадена при неизяснена фактическа обстановка е основателно, тъй като по делото се представиха доказателства в подкрепа твърденията на жалбоподателя, че действително е дал кръвна проба, като на пробите кръв било извършено химическо изследване за наличие на алкохол, наркотични вещества или техни аналози, като не се е доказало наличие на наркотични (упойващи) вещество. Същото се установява безспорно от Постановление за прекратяване на наказателното производство от 07.11.2025г. по преписка № 11806/2025г. по описа на СРП/на л. 54-55 по делото/.С оглед на така установените по делото факти, то издадената ЗППАМ се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Недоказани са обаче твърденията в жалбата, за нищожност на заповедта, тъй като действително е имало издадена предходна ЗППАМ, но същата е била оттеглена от издателя и, както и сам излага в жалбата до съда жалбоподателят.

При този изход на делото и на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на сумата от общо 810лв. или 414,15 евро.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Ц. А., ЕГН [ЕГН], чрез адв. В. К., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 228з-483/19.05.2025 г. по чл.171, т. 2а, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от М. К. Д., на длъжност к.о. при 04 РУ - СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 180 дни“и са отнети СРМПС, както и два броя регистрационни табели СВ 4650 ХА.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. Ц. А., ЕГН [ЕГН] сторените в производството по делото разноски в размер на сумата от общо 810лв. или 414,15 /четиристотин и четиринадесет евро и 15 евроцента/ евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

